

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TIENDE KAMER

ARREST

nr. UDN/2015/0003 van 3 maart 2015

in de zaak RvVb/1415/0001/UDN

In zake:

1. de heer **Geert VANDESANDE**, wonende te 2260 Westerlo, Veldstraat 14
2. de heer **Danny VANDESANDE**, wonende te 2200 Herentals, De Zaatweg 24/101

beiden met woonplaatskeuze te 2200 Herentals, De Zaatweg 24/101

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Véronique ELSEMANS

verwerende partij

Mede inzake:

de nv **CARREFOUR BELGIUM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Chantal DESMEDT-QUINTELIER en Kristof HECTORS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, De Burburestraat 6-8, bus 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 januari 2015 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 27 november 2014, samen met het bevel van voorlopige maatregelen.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo van 25 augustus 2014 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de nv CARREFOUR BELGIUM, hierna de aanvrager genoemd, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herbekleden van de voorgevel, het herinrichten van de parking en het plaatsen van een luifel met lichtreclame boven een inkomsas en een toegang naar de ondergrondse parking.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2260 Westerlo, Veldstraat 12 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 546 f.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd.

De aanvrager heeft een nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 februari 2015, waarop de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De tweede verzoekende partij, die tevens verschijnt voor de eerste verzoekende partij, en mevrouw Véronique ELSEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij, evenals advocaat Kristof HECTORS, die verschijnt voor de aanvrager, zijn gehoord.

Het Decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 28 april 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor:

“de herbekleding van de voorgevel van de Carrefour gelegen aan de Veldstraat nr 12. Het betreft de volledige bestaande voorgevel van de winkel en de gevel van de inrit naar de ondergrondse parking. Daarenboven wordt er een nieuwe luifel gecreëerd die een inkomsas doet ontstaan en de mogelijkheid biedt een overdekte fietsstalling te creëren.

De bestaande lichtreclame wordt verplaatst en op deze luifel geplaatst. De helling die naar de ondergrondse parking leidt wordt ook overdekt.

Daarnaast wordt de parking heringericht. De bestaande asfalt wordt vernieuwd en de belijning wordt hertekend. Het verplaatsen van de bestaande afdaken voor winkelkarretjes en de nieuwe plantenbakken dragen bij tot een veiliger circluatie. Er zullen meer parkeerplaatsen voor mindervaliden en jonge moeders zijn”.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo verleent op 25 augustus 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 22 september 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 25 november 2014 beslist de verwerende partij op 27 november 2014 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en, overeenkomstig de plannen, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“...
9. Beoordeling

9. Beoordeling

...
Een supermarkt (detailhandel) is, voor wat betreft het deel in KMO-gebied, niet in overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften en moet worden beschouwd als zonevreemd.

De oorspronkelijke gebouwen werden d.d. 27 december 1972 vergund als magazijn met restaurant. In 1980 werden ze zonder stedenbouwkundige vergunning in gebruik genomen als supermarkt door GB-INNO-BM. Deze functiewijziging blijkt onder meer uit het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning d.d. 26 januari 1981 voor het plaatsen van 3 lichtreclames en het verlenen van een exploitatievergunning d.d. 5 augustus 1982.

Het college van burgemeester en schepenen stelt dat er geen stedenbouwkundige vergunning nodig was omdat de functiewijziging dateert van voor het Besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 betreffende de wijziging van het gebruik van vergunde gebouwen en dat de detailhandelsfunctie wordt geacht vergund te zijn.

Dit standpunt wordt bijgetreden. Uit artikel 7.5.1 §2 VCRO volgt immers dat er voor 9 september 1984 geen stedenbouwkundige vergunning vereist was voor het wijzigen van de hoofdfunctie van een vergund gebouw, wanneer het gaat om een gebouw, gelegen in een industriegebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied, en het nieuwe gebruik bestaat uit het te koop of in ruil aanbieden van goederen of diensten:

...

Geconcludeerd wordt dat de functie detailhandel vergund geacht is.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

...

De verfraaiingswerken en aanpassingswerken beogen een vlotte en veilige toegankelijkheid van de parkeerplaats en de supermarkt. Het nieuwe inkomsas, het integreren van de trap en de helling naar de ondergrondse parkeerplaats dragen allen bij tot de veiligheid van personeel en cliënteel. De aanvraag voldoet bijgevolg aan artikel 4.4.19.§1.2° (uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie).

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en haar uitvoeringsbesluiten.

...

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De functie 'parkeerplaats' op dit gedeelte van het perceel van de aanvraag werd reeds vergund in 1972, toen het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning verleende voor het bouwen van een magazijn, restaurant en tankstation. De goedgekeurde plannen vermelden op dit gedeelte van het perceel een parkeerplaats, gereserveerd voor personeel en klanten.

Het feit dat in 2001 door middel van een proces-verbaal werd vastgesteld dat de parkeerplaats niet was ingericht volgens de in 1972 goedgekeurde bouwplannen, doet geen afbreuk aan het feit dat de functie 'parkeerplaats' reeds meer dan een halve eeuw geleden aanvaardbaar werd geacht op deze locatie. Voorliggende aanvraag beoogt onder andere de bestaande parkeerplaats af te stemmen op de hedendaagse behoeften van Carrefour door de parkeerplaats her in te richten.

Voorliggende aanvraag beperkt zich hoofdzakelijk tot werken aan de bestaande voorgevel/inkomzone van Carrefour (herbekleden voorgevel, aanpassen inkomzas en toegang ondergrondse parking, plaatsen lichtreclame) en tot bovengrondse werken op de bestaande parkeerplaats van Carrefour (plaatsen luifel boven de fietsenstalling en herinrichten parking), die grenst aan de westelijke zijde van de bestaande gemeenteweg Veldstraat. Aan de overzijde van de Veldstraat beperkt de aanvraag zich tot het aanbrengen van wegmarkeringen (aanduiding rijrichting, aanduiding wandelzone zwakke trage weggebruikers en haaiantanden).

- ⇒ Voorliggende aanvraag betreft geen uitbreiding van Carrefour en heeft bijgevolg een verwaarloosbare impact op het aantal klanten. De aanvraag staat ook volledig los van de renovatie van Carrefour in mei/juni 2014 en van de prijzenpolitiek van de supermarkt.*
- ⇒ Voorliggende aanvraag heeft geen impact op de ontsluitingsfunctie- of mogelijkheden van de Veldstraat, het profiel van de Veldstraat en de bestaande publieke verkeersinfrastructuur.*
- ⇒ Voorliggende aanvraag heeft geen impact op de vorm en functie van de bestaande ondergrondse parkeerplaats onder Carrefour en de bestaande bovengrondse parkeerplaats aan de oostelijke zijde van de Veldstraat.*

Het feit dat de verschillende parkeerplaatsen ruimtelijk en functioneel 1 geheel vormen, hoeft niet te impliceren dat de aanvrager zich in voorliggende aanvraag niet enkel mag beperken tot de herinrichting van de bovengrondse parkeerplaats van Carrefour.

Bovendien moet worden vastgesteld dat de aanvraag een positieve impact heeft op de verkeersveiligheid ter hoogte van deze bovengrondse parkeerplaats:

- Door middel van wegmarkeringen (verf op asfalt) wordt ter hoogte van het inkomzas een oversteekzone gemarkeerd voor mensen die de supermarkt betreden en verlaten.

*Hun zichtbaarheid ten opzichte van de overige gebruikers wordt aanzienlijk verhoogd.**
- Vanaf deze oversteekzone en de fietsenstalling tot aan de Veldstraat wordt een specifieke wandelzone voor trage weggebruikers gemarkeerd (zebrapad-patroon) zodat ook hun zichtbaarheid ten opzichte van de overige gebruikers wordt verhoogd.*
- Aan de overzijde van de Veldstraat worden dezelfde markeringen aangeduid om de continuïteit van deze wandelzone te articuleren.*
- Nabij het inkomzas wordt een nieuwe overdekte fietsenstalling voorzien, zodat fietsers worden aangemoedigd om hun fiets hier te stallen. Via de gemarkeerde zone voor trage weggebruikers bereiken ze de fietsenstalling en kunnen ze onmiddellijk de supermarkt betreden.*

- *Ter hoogte van de 6 zogenaamde 'kruispunten' met de Veldstraat en afritten van de parkeerplaats worden telkens haaiantanden gemarkeerd, zodat voertuigen die de parkeerplaats verlaten voorrang dienen te verlenen aan het doorstromende verkeer op de Veldstraat. Dit bevordert de verkeersafwikkeling.*
- *Ter hoogte van de parkeerplaatsen die grenzen aan de Veldstraat worden plantenbakken voorzien, zodat er een visuele en ruimtelijke scheiding zal zijn tussen de gebruikers van de parkeerplaats en de weggebruikers op de Veldstraat. Situaties waarbij opengaande portieren van voertuigen de weggebruikers op de Veldstraat kunnen hinderen, worden hierdoor bijvoorbeeld uitgesloten.*
- *Het is een pluspunt dat de aanvrager bijkomende parkeerplaatsen reserveert voor personen met een verminderde mobiliteit en voor moeders, zo dicht mogelijk bij de gereserveerde zone voor trage weggebruikers en de oversteekzone. Dit bevordert de toegankelijkheid van de parkeerplaats.*
- *Door middel van wegmarkeringen (aanduiding rijrichting) wordt aangeduid dat de parkeerplaats slechts één 'oprit' heeft. De overige 'kruispunten' met de Veldstraat worden gemarkeerd als 'afrit'. Dit bevordert eveneens de verkeersafwikkeling.*
- *Bijkomende wegmarkeringen (aanduiding rijrichting en zebrapadpatroon) specificeren de toegelaten rijrichtingen en reserveren oversteekplaatsen voor zwakke weggebruikers.*

Er kan geconcludeerd worden dat de heringerichte parkeerplaats een verbetering inhoudt ten opzichte van de bestaande parkeerplaats. De huidige parking, een geasfalteerde zone met weinig leesbare wegmarkeringen, die zich in slechte staat bevindt, wordt opgewaardeerd.

De fysieke uitbreiding van de supermarkt beperkt zich tot een nieuw uitgebreid inkomspas, een overdekte fietsenstalling en het integreren van een trap en helling naar de ondergrondse parking. Deze uitbreiding heeft een oppervlakte van ongeveer 115m² ten opzichte van de bestaande toestand, wat relatief beperkt is gelet op de huidige omvang van de supermarkt.

Deze aanpassingen hebben geen rechtstreekse impact op de activiteiten en de capaciteit van de supermarkt maar wel een visuele impact. De nieuwe constructies hebben echter een maximale hoogte van 3,7m, wat verzoenbaar is met de bestaande constructies in de omgeving, die zich reeds laat kenmerken door een kroonlijsthoogte van 6 à 7m. De nieuwe constructies worden op ruime afstand van de overige gebouwen/woningen in de omgeving voorzien.

De nieuwe gevelbekleding en constructies integreren zich in de omgeving, die wordt gekenmerkt door diverse vormen, materialen en volumes. De voorgestelde renovatie is bovendien ook een verbetering ten opzichte van de verouderde voorgevel van Carrefour.

Het uitzicht van het gebouw, dat nu een verouderde uitstraling heeft, wordt net zoals de parkeerplaats opgewaardeerd.

De lichtreclame wordt geïntegreerd in de luifel en zal minder prominent aanwezig zijn dan nu het geval is. De visuele impact van de lichtreclame is beperkt ten opzichte van de

bestaande situatie, waarbij de huidige lichtreclame boven het dak van de supermarkt uitsteekt.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat de adviezen van de brandweer en het Centrum voor Toegankelijkheid strikt worden nageleefd.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De aanvrager betwist onder meer het belang van de verzoekende partijen om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen, en bijgevolg de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad oordeelt dat deze exceptie alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Krachtens artikel 40, §§ 1 en 2 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen bevelen wanneer er uiterst dringende noodzakelijkheid is en de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt:

“ ...

Volgende redenen worden aangehaald om de hoogdringende noodzakelijkheid voor de schorsing te motiveren:

1) In de vergunningsaanvraag van de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van een herinrichting parking. Volgens het bestreden vergunningsbesluit van de deputatie zou de herinrichting enkel betrekking hebben op het aanbrengen van wegmarkeringen en plaatsen van plantenbakken langs de rooilijn van de Veldstraat.

In het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van 25/08/2014 is aangegeven dat er een nieuwe asfaltlaag wordt voorzien (I-4).

Hieruit kan besloten worden dat de bestreden vergunningsbeslissing betrekking heeft op de heraanleg en herinrichting van de parking ipv enkel herinrichting zoals aangegeven in vergunningsaanvraag.

Een heraanleg wordt gelijkgesteld met het aanbrengen van een vaste constructie waarvan de ruimtelijke en stedenbouwkundige impact op de omgeving veel groter is dan een herinrichting. In de bestreden vergunningsbeslissing werd door de verweerder enkel rekening gehouden met een herinrichting.

De noodzakelijkheid voor de heraanleg van een nieuwe asfaltlaag kan op het terrein van de parking duidelijk vastgesteld worden door het feit dat de huidige toplaag bijna volledig weggeërodeerd is op sommige plaatsen (I-6, bijlage 8). De vergunningsaanvrager zal dus eerst een volledige nieuwe toplaag aanbrengen vooraleer de parking zal heringericht worden.

Het perceel afdeling 1 - sectie A - nr 546f in Veldstraat 12 waarop de bestreden regularisatie-vergunningsbeslissing betrekking heeft is getroffen door een bouw misdrijf behorende tot het pakket bouw misdrijven gepleegd in 1980 waarvoor een PV en herstellvordering werden opgesteld. Momenteel bestaat er nog grote onduidelijkheid over de nog hangende of lopende gerechtelijke procedures met betrekking tot de herstellvordering van 22/09/1982 voor de verschillende bouw misdrijven alsook over de straf- of burgerrechtelijke verjaring.

Op 27/11/2014 werd via de bestreden vergunningsbeslissing een regularisatie bekomen voor de niet-vergunde parking.

Wegens het ontbreken van een geldige stedenbouwkundige vergunning in de periode tussen de vaststelling PV op 21/08/1980 en het verlenen van de bestreden vergunningsbeslissing op 27/11/2014 moet de niet-vergunde parking als een bouw misdrijf beschouwd worden.

Zelfs ingeval van seponering herstellvordering van 22/09/1982 en verjaring blijft de niet-vergunde parking nog steeds een 'passief' bouw misdrijf. Elke stedenbouwkundige aanpassing zonder stedenbouwkundige vergunning van een verjaard bouw misdrijf zal aanleiding geven tot een nieuw 'actief' bouw misdrijf met strafrechtelijke vervolging tot gevolg.

*De **hoogdringende noodzakelijkheid** volgt uit het feit dat als de werken voor de heraanleg parking met een nieuwe asfaltlaag reeds zouden aanvangen vooraleer een uitspraak ten gronde wordt gedaan over de bestreden vergunningsbeslissing in de vernietigingsprocedure, deze heraanleg parking **retro-actief aanleiding zal kunnen geven tot een nieuw bouw misdrijf met strafrechtelijke vervolging tot gevolg** mocht de bestreden regularisatievergunningsbeslissing in de vernietigingsprocedure vernietigd worden. Het is immers zo dat de verkregen bestreden stedenbouwkundige vergunningsbeslissing vervalt met terugwerkende kracht vanaf het moment dat ze werd verkregen namelijk vanaf 27/11/2014.*

*Omwille van deze reden dient een schorsing bij **uiterst dringende noodzakelijkheid** worden bevolen.*

2) Door de **talrijk aanwezige bouwmisdrijven** vastgesteld bij PV van 21/08/1980 welke **verspreid zijn over het ganse perceel** afdeling 1 - sectie A - nr 546f en 548n in de Veldstraat 12, wordt de **actuele vergunningstoestand** van alle constructies/aanleg verbouwd en opgericht door de verschillende bouwheren op dit perceel in de periode tussen de eerste stedenbouwkundige vergunning van 27/12/1972 en de vaststelling bouwmisdrijven op 21/08/1980, **ernstig aangetast en precair**.

Hetzelfde kan gezegd worden van constructies/aanleg verbouwd en opgericht na de vaststelling PV van 21/08/1980 op plaatsen die getroffen werden door de talrijke bouwmisdrijven.

Alhoewel er op de gemeentelijke overheid een **actieve onderzoeksplicht** rust voor de inventarisatie van bouwmisdrijven volgens VCRO is gezien de **complexe en onduidelijke ruimtelijke vergunningstoestand** op het perceel afdeling 1 - sectie A - nr 546f en 548 n in de Veldstraat 12 het **Agentenschap Inspectie RWO (Afdeling Inspectie)** de hiervoor meest aangewezen instantie.

De **hoogdringende noodzakelijkheid** volgt voort uit het feit dat ingeval van aanwezigheid van bouwmisdrijven die **het algemeen en privaat stedenbouwkundig belang ernstig aantasten**, de **Afdeling Inspectie** alsnog **onmiddellijk administratief en strafrechtelijk kan optreden**.

Ter staving van de uiterst dringende noodzakelijkheid worden volgende overtuigingstukken ingeroepen:

1) verkeersonveiligheid op de Veldstraat ter hoogte van de belendende parking (perceel afdeling 1 - sectie A - nr 546f - Veldstraat 12) voor zwakke weggebruikers. Hierbij wordt verwezen naar verkeersongevallen met zwakke weggebruikers vastgesteld in volgende PV's:

a) nr. TU.81.L3.20250/2002 (*): Op 18/12/2002 werd **een visueel gehandicapte als voetganger aangereden** op de openbare weg Veldstraat ter hoogte van de ingang Brico door een uitwijkende voertuig van een klant.

b) nr. TU.81.L3.203952/2003 (*): Op 16/09/2003 werd **een fietser, die het gevaarlijk kruispunt op de Veldstraat met de belendende parkings wou oversteken, aangereden door een achteruitrijdend voertuig van een klant**. Hiervan werd een (...) opgemaakt.

De ruimtelijke toestand openbare weg Veldstraat en belendende parking is sinds de vaststelling PV's niet veranderd.

2) verwijzing naar het uittreksel uit het ruimtelijk structuurplan Westerlo (blz 52) waarin door het IOK wordt aangegeven dat het inrichtingsprofiel van de zone niet is aangepast aan de ontsluitingsfunctie van het kleinhandelscomplex (**I-5, bijlage 8**). Uit het feit dat het inrichtingsprofiel niet is aangepast aan de ontsluitingsfunctie in combinatie met een hoge klantentrafiek van en naar de zonevreemde, grootschalige en hoogdynamische hypermarkten Carrefour & Brico kan worden afgeleid dat de verkeersveiligheid op de openbare weg Veldstraat sterk wordt gehypothekeerd.

3) de parking waarop de bestreden vergunningsbeslissing betrekking heeft wordt getroffen door een bouwmisdrijf vastgesteld bij PV in 21/08/1980. De beschrijving van dit

PV is opgenomen in het document van de milieuvergunningbeslissing Carrefour in beroep (I-5, bijlage 3).

Op 11/11/2001 werd terug een PV met nr. TU.66.35.100.675/O1 () opgemaakt omdat er geen stedenbouwkundige vergunning bestaat voor de huidige inrichting van de parking 'ingang Carrefour' op perceel afdeling 1 - sectie A - nr 546f in de Veldstraat 12.*

4) Als gevolg van transit van zwaar vrachtvervoer langs de perceelgrens Veldstraat 14 met de belendende parking (perceel afdeling 1 - sectie A - nr 546f - Veldstraat 12) en het ontbreken van een reglementaire bufferzone wordt regelmatig schade aangericht aan de omheining welke staat op de perceelgrens Veldstraat 14/Veldstraat 12 en behoort tot de volledige eigendom van de verzoekers:

nr. TU.50.81.100.158/02 ()*

nr. TU.50.L3.101758/2006 ()*

nr. TU.50.L3103384/2006 ()*

Na het opstellen van de PV's is door verzoekers niets meer vernomen zodat kan verondersteld worden dat deze PV's zonder gevolg werden geseponneerd.

5) Op foto's zijn volgende elementen weergegeven (I-6):

- een situering van de ligging perceelgrens Veldstraat 14 (woning verzoekers)/Veldstraat 12 (belendende parking) zonder reglementaire bufferzone*
- transit zwaar vrachtvervoer langs perceelgrens Veldstraat 14/Veldstraat 12 zonder reglementaire bufferzone*
- schade aan de omheining gelegen op de perceelgrens Veldstraat 14/Veldstraat 12 en behorende tot de eigendom van verzoekers volgens notariële akte*
- het directe zicht vanuit de woonkamer Veldstraat 14 op de belendende parking zonder reglementaire groenzone*

() Vermits processen-verbaal (PV) politionele en gerechtelijke dossiers zijn, moeten gewone burgers eerst een verzoek indienen bij justitie om inzage en kopies te krijgen van deze PV-dossiers. Binnen het tijdsbestek voor het indienen van het verzoekschrift (45 dagen) was het niet mogelijk om inzage en kopies van bovenvermelde PV-dossiers te verkrijgen.*

Politionele en gerechtelijke diensten hebben rechtstreeks toegang tot deze PV-dossiers.

De duidelijke vermelding van de PV-nummers moet daarom worden beschouwd als overtuigingsstuk.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

In casu blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoekende partij werd betekend op 18 december 2014 (zie verzoekschrift pag. 8 en pag. 30). Desalniettemin moet vastgesteld

worden dat het verzoekschrift houdende de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid pas werd ingediend op 28 januari 2015, zijnde 41 dagen nadat verzoekende partij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing. Verwerende partij meent dat verzoekende partij dan ook niet met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden. Evenmin wordt een aannemelijke uitleg verschaft waarom zolang werd gewacht alvorens de vordering in te stellen. Gezien verzoekende partij duidelijk te kennen geeft dat zijn vordering beperkt is tot het onderdeel van de parking, kan het talmen zeker niet te wijten zijn aan de complexiteit van het dossier.

Vastgesteld moet worden dat alleszins niet wordt voldaan aan de eerste grondvoorwaarde, namelijk het voorhanden zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

4.

In ondergeschikte orde zal verwerende partij tevens aantonen dat de door verzoekende partij aangehaalde redenen ter verantwoording van de UDN, niet kunnen volstaan of niet relevant zijn.

Door verzoekende partij worden in hoofdzaak volgende argumenten aangehaald ter verantwoording van de hoogdringendheid:

- 1. de heraanleg + herinrichting van de parking zal retro-actief aanleiding geven tot een nieuw bouw misdrijf met strafrechtelijke vervolging tot gevolg;*
- 2. ingeval van aanwezigheid van bouw misdrijven, zal de afdeling Inspectie onmiddellijk administratief en strafrechtelijk kunnen optreden;*
- 3. de verkeersonveiligheid;*
- 4. schade die aan de omheining van verzoekende partij wordt aangebracht door de transit van zwaar vrachtvervoer;*

5.

Voor wat de eerste twee argumenten betreft, merkt verwerende partij op dat bouw misdrijven tot het luik handhaving behoren, wat los staat van de wettigheid van de bestreden beslissing. Een bouw misdrijf moet m.a.w. via de geëigende wegen en kanalen van de handhaving worden beteugeld doch dit kan niet tot de schorsing, noch vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Uw Raad oordeelde zeer recent eveneens:

...

Hoe deze argumenten de uiterst dringende noodzakelijkheid zouden kunnen verantwoorden – nu Uw Raad hiervoor helemaal niet bevoegd is - is verwerende partij geenszins duidelijk?

6.

Wat betreft de verkeersonveiligheid wordt door verzoekende partij meegedeeld dat er zich in het verleden twee verkeersongevallen hebben voorgedaan ter hoogte van de parking.

Volgens verzoekende partij is de ruimtelijke toestand van deze parking sindsdien niet veranderd.

Verzoekende partij lijkt hierbij uit het oog te verliezen dat de aanvraag ter hoogte van de parking een verbetering van de verkeersveiligheid met zich zal meebrengen. Zo zullen diverse wegmarkeringen alsook plantenbakken worden aangebracht.

Meer in het bijzonder gaat het om volgende wegmarkeringen:

...

Door verzoekende partij wordt helemaal niet aannemelijk gemaakt dat deze maatregelen niet zouden volstaan ter verbetering en verhoging van de verkeersveiligheid.

Aangezien de vergunde herinrichting van de parking positieve effecten zal hebben op de verkeersveiligheid is het verwerende partij niet duidelijk waarom verzoekende partij hieromtrent überhaupt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert?

Verwerende partij kan zich niet van de indruk ontdoen dat verzoekende partij door voorliggend verzoekschrift de verkeersonveilige situatie eerder in de hand lijkt te willen werken en te willen bestendigen.

7.

Wat betreft de omheining van verzoekende partij en de schade hieraan als gevolg van de transit van zwaar vrachtvervoer, stelt verwerende partij zich de vraag hoe dit verband houdt met de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing heeft helemaal geen betrekking op vervoersactiviteiten van zware vrachtwagens. De route voor de vrachtwagens is voorzien langs de Hamerstraat.

Dit blijkt eveneens uit de bouwplannen. De laad- en loskades grenzen helemaal niet aan de omheining van verzoekende partij. Bovendien dateren de foto's van verzoekende partij allemaal van 2004. Echter, blijkt uit de vergunningshistoriek dat er op 8 augustus 2005 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het heraanleggen van de groenzone en het aanpassen van de inrit naar de loskades. Door verzoekende partij wordt niet aannemelijk gemaakt dat hij vandaag de dag nog geconfronteerd wordt met nieuwe beschadigingen aan zijn omheining. De hoogdringendheid wordt niet aannemelijk gemaakt. Verder kan het uiteraard niet de bedoeling zijn van een verzoekschrift om bestaande hinder te verminderen of voorkomen.

...”

3.

De aanvrager voegt hier nog aan toe:

“...

23. Vooreerst hebben de verzoekende partijen getalmd tot de 43^e dag na de verzending van de bestreden beslissing, om hun vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden bij Uw Raad.

...

24. Verder tonen de verzoekende partijen geenszins aan dat de toepassing van de UDN-procedure klaarblijkelijk en zonder ernstige betwisting verantwoord is, op grond van de door hen aangehaalde redenen.

De verzoekende partijen halen de volgende “redenen” aan, ter vermeende adstructie van de “hoogdringende noodzakelijkheid” (sic), die “het algemeen en privaat stedenbouwkundig belang” (sic) aan zouden tasten:

...

25. Welnu, deze uiteenzetting van de verzoekende partijen kan niet overtuigen als onderbouwing van een uiterst dringende noodzakelijkheid.

Zij leveren zelfs geen begin van bewijs waarom de toepassing van de gewone schorsingsprocedure bij Uw Raad geen soelaas zou kunnen bieden, wel integendeel.

De verzoekende partijen blijken zelf niet eens te wonen in de woning te Veldstraat 14, Westerlo. Zij stellen mede-eigenaar te zijn van deze woning (cfr. punt 5 in hun verzoekschrift: "omschrijving belang van de verzoekers"). Er valt dus niet in te zien welke "acute hinder" zij dan wel zouden (kunnen) lijden als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Er wordt woonplaatskeuze gedaan door de verzoekende partijen in Herentals: dat zegt genoeg.

Daarenboven zijn de verzoekende partijen niet bevoegd, geplaatst of gemachtigd om op te komen voor het "algemeen en privaat stedenbouwkundig belang". Zij gaan er aan voorbij dat er een duidelijk verschil bestaat in de VCRO tussen "vergunningverlening" en "handhaving" van de stedenbouwkundige vergunningen. Zij hebben niet de minste handhavingsbevoegdheid, noch kunnen zij zich tot Uw Raad wenden om de gebeurlijke handhavingsbevoegdheid van het Agentschap RWO uit te oefenen of de uitoefening ervan te beveiligen. Er valt trouwens niet eens in te zien wat er nog te "handhaven" valt: als er al bouw misdrijven waren, is zowel de straf- als de herstellvordering al lang verjaard.

Ook zou de tenuitvoerlegging van een vergunningsbeslissing geenszins een bouw misdrijf uitmaken.

Tenslotte valt sowieso niet te begrijpen wat de verzoekende partijen aanhalen. De bestreden beslissing betreft een herinrichting van de parking, die de verkeersveiligheid beoogt en een upgrade van het bestaande winkelgebouw. De Carrefour-exploitatie bestaat al sinds 1980 ter plaatse. Het valt niet in te zien hoe dit gegeven hen zou kunnen benadelen of waaruit de "plotse" hoogdringendheid zou kunnen bestaan. Indien zij schade menen te lijden aan hun afsluiting ingevolge passerend vrachtverkeer, moeten zij zich tot de burgerlijke rechter wenden, niet tot Uw Raad.

In de gegeven omstandigheden is er niet alleen geen sprake van "uiterst dringende noodzakelijkheid". De verzoekende partijen maken op een grovelijke en lichtzinnige wijze gebruik van de UDN-procedure. Het verzoekschrift bevat trouwens niet eens een beschikkend gedeelte. De tussenkomen partij meent dat Uw Raad te dezen perfect een geldboete zou kunnen opleggen, omwille van een kennelijk onrechtmatig beroep.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een ernstige verstoring van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt aanzienlijk de rechten van verdediging van de verwerende partij en van eventuele belanghebbenden.

Deze procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven en mag alleen worden aangewend wanneer het uiterst dringend karakter meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, of door de verzoekende partijen duidelijk en onomstootbaar wordt aangetoond.

De verzoekende partijen in een schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moeten bewijzen dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed en diligentie zijn opgetreden. Zij moeten tevens, op basis van precieze, pertinente en concrete gegevens, aannemelijk maken dat zij de vernietigings- of de gewone schorsingsprocedure niet kunnen afwachten of dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, wanneer ze pas na de afwikkeling van de gewone schorsingsprocedure zou worden uitgesproken, onherroepelijk te laat komt om hun belangen veilig te stellen.

Artikel 56, §1, 3° Procedurebesluit bepaalt overigens dat het verzoekschrift, bij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een uiteenzetting moet bevatten van de redenen die de hoogdringendheid verantwoorden.

Artikel 57, eerste lid, 2° Procedurebesluit bepaalt bovendien dat de verzoekende partij bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken toevoegt die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is.

2.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing genomen op 27 november 2014 en met een aangetekende brief van 17 december 2014 betekend aan de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen hebben hun vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij de Raad ingesteld met een aangetekende brief van 28 januari 2015, dit is meer dan een maand nadat zij kennis hebben kunnen nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen voeren noch in hun verzoekschrift, noch tijdens de terechtzitting van 18 februari 2015, gegronde redenen aan voor dit talmen.

Alleen al het laten verstrijken van een dergelijk lange termijn vooraleer de vordering in te stellen, zonder daarvoor gegronde redenen aan te voeren, is een negatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid die de verzoekende partijen inroepen.

De Raad oordeelt vooreerst dan ook dat de verzoekende partijen niet met de vereiste spoed en diligentie zijn opgetreden bij het instellen van hun vordering.

3.

Bovendien oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen niet met precieze en concrete gegevens aannemelijk maken dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, wanneer ze pas na de afwikkeling van de gewone schorsingsprocedure zou worden bevolen, onherroepelijk te laat komt om de door de verzoekende partijen vermelde belangen veilig te stellen.

3.1

Het verzoekschrift bevat een uitvoerige voorgeschiedenis van de feiten, een tiental middelen(onderdelen) en een omstandig, maar onoverzichtelijk betoog over "*redenen voor schorsing bij hoogdringende noodzakelijkheid*" en de gevorderde voorlopige maatregelen.

De verzoekende partijen wijzen op een verkeersonveilige situatie, zwaar vrachtovervoer, bouwmisdriven van de aanvrager, schade aan hun omheining en een verstoord uitzicht omwille van het gebrek aan een groenbuffer rond de parking.

De verzoekende partijen lijken met hun verzoekschrift dan ook eerder het algemeen belang te willen behartigen, zodat het verzoekschrift in grote mate leest als een *actio popularis*.

Het ontbreken van het persoonlijk karakter van de aangevoerde nadelen geldt des te meer voor de tweede verzoekende partij, die op de terechtzitting van 18 februari 2015 uitdrukkelijk bevestigt niet te wonen in de omgeving van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, maar alleen, samen met de eerste verzoekende partij, (mede)-eigenaar te zijn van een naburige woning.

3.2

Net zoals in een gewone schorsingsprocedure, is voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vereist dat de verzoekende partijen het resultaat van de procedure ten gronde niet kunnen afwachten om een beslissing te bekomen, die voor hen geen onomkeerbare negatieve gevolgen heeft.

Nu de bestreden beslissing een regularisatievergunning is voor een bestaande parking, waarvan de actuele hinder blijkbaar even groot is als de te verwachten hinder, lijkt een bevel tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dan ook grotendeels doelloos.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij zich in een toestand bevinden die de aanwending van de uitzonderlijke procedure van schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigt.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §§ 1 en 2 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VI. VOORLOPIGE MAATREGELEN

De verzoekende partijen vragen de Raad enkele voorlopige maatregelen te bevelen.

Los van de vraag of de door de verzoekende partijen gevraagde te bevelen voorlopige maatregelen kunnen beschouwd worden als 'voorlopige maatregelen' die de Raad kan opleggen in het kader van artikel 41 DBRC-decreet, verwerpt de Raad de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, omwille van de vaststelling *sub* V.a dat er geen uiterst dringende noodzakelijkheid is.

VII. TOEPASSING VAN ARTIKEL 43 DBRC-DECREET EN ARTIKEL 103 PROCEDUREBESLUIT

Standpunt van de partijen

De aanvrager stelt:

“ ...

De verzoekende partijen maken op een grovelijke en lichtzinnige wijze gebruik van de UDN-procedure. Het verzoekschrift bevat trouwens niet eens een beschikkend gedeelte.

De tussenkomenende partij meent dat Uw Raad te dezen perfect een geldboete zou kunnen opleggen, omwille van een kennelijk onrechtmatig beroep.”

Beoordeling door de Raad

Het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep is een beperking van het recht op toegang tot de rechter. Het begrip 'kennelijk onrechtmatig beroep' moet daarom restrictief worden geïnterpreteerd.

De gegevens van het dossier laten de Raad niet toe te besluiten dat de verzoekende partijen het recht misbruikt hebben om een vordering in te stellen bij de Raad.

De vordering is, omwille van de loutere vaststelling dat de verzoekende partijen er niet in slagen de uiterst dringende noodzakelijkheid ervan aan te tonen, niet als lichtzinnig te beschouwen.

In de huidige stand van de procedure oordeelt de Raad dat er geen reden is om de verzoekende partijen een boete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.
2. De Raad verwerpt de vraag van de aanvrager om een geldboete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep
3. De Raad legt de kosten van het beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tiende kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de tiende kamer,
met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Sofie VAN NOTEN

Eddy STORMS